

ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΔΟΡΕ

Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά 1888 — Β', 688.

ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΔΟΡΕ

Μόλις τὸ πεντηχοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ἄγων ὁ Γουσταύος Δορὲ, ἀπέθανε τὴν 23 Ἰανουαρίου 1883. Βλέπων τις τὰ ἔργα του καὶ μὴ γνωρίζων αὐτὸν, τὸν ἐφκντάζετο ἄγριον γίγαντα· ἀλλ' ἀπεναντίας ἦτο γλυκὺς τὸ ὕφος εἰς ἄκρον δὲ φιλόφρων καὶ κοινωνικὸς. Ἀναστήματος μετρίου, φυσιογνωμίας ἐκφραστικωτάτης, βλέμματος δὲ πάντοτε βεμβώδους. Ὁ Γουσταύος Δορὲ ὑπῆρξεν ὁ μεγαλοφυσέστερος καλλιτέχνης τῶν ἡμερῶν μας· ἀνῆκε εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκείνην τάξιν τῶν ἐμπνεομένων ὑπὸ τοῦ θείου καλλιτεχνῶν ὧν τὰ θαυμάσια ἔργα ἐκπλήσσουν ἡμᾶς μέχρι τῆς σήμερον. Ὁ Δορὲ συνήγωνε ἐν ἑαυτῷ τὸν ζῆλον καὶ τὸν μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τὴν τέχνην ἔρωτά του μετὰ τῆς ἀπεράντου αὐτοῦ φαντασίας. Ἐν δὲ ἐκ τῶν σπανίων αὐτοῦ προτερημάτων ἦτο ὅτι δὲν εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ τοῦ πρὸς κερδοσκοπίαν πάθους, ἐργαζόμενος μόνον διὰ τὴν Τέχνην, καὶ οὐδόλως σκεπτόμενος περὶ τῆς ὕλικῆς αὐτοῦ ὠφελείας. Ἐνδεκαετῆς ἦτο ὅτε ἐδημοσίευσεν τὰς πρώτας αὐτοῦ λιθογραφίας· καὶ δεκαεξαετῆς ὅτε ἤρχισε τὴν ἐν τῇ «*Journal pour rire*» δημοσίευσιν σειρᾶς γελοιογραφικῶν ἀστειοτάτων ἐπὶ τῶν ἄθλων τοῦ Ἡρακλέους. Ἐκτοτε ἤρχισε σειράν περιρρήμων ἔργων, δι' ὧν κατέστη γνωστότατος· ἀλλὰ τὰ ἔργα ταῦτα δὲν ἦσαν εἰμὴ ἀρχὴ μόνον· ἡ δόξα τοῦ Δορὲ καὶ ὁ δι' αὐτὸν θαυμασμὸς τῶν εἰδῶτων ἤρξατο ἀρ' ἧς ἐποχῆς (1853) ἔλαθε τὸ θάρρος νὰ ἐκθέσῃ ἔργα του ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ τῶν Παρισιῶν ἐκθέσει. Τὸν Δορὲ ἐν ταῖς συναναστροφαῖς διέκρινε χάρις ἐκτακτος καὶ εὐθυμίας· ἠγάπα τὰ λογοπαίγνια, τὰ αἰνίγματα καὶ τὰ τοιαῦτα· οὐδέποτε ἐν καιρῷ εὐθυμίας ἐπιπαιδιολόγει οὔτε μετεβάλλετο εἰς σοβαρόν. Ἐραστῆς θερμοῦ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς δραματικῆς, ἐσύ-

χναζε τακτικῶς εἰς διάφορα τῶν Παρισίων θέατρα· τὸ ἰδανικὸν ἔμως τοῦ θεάτρου ἦτο δι' αὐτὸν ἡ παντομίμα. Προσέτι ἠγάπα ὑπερβολικῶς τὰς σχοινοβασίας καὶ ἐν γένει τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις εἰς αἷς καὶ ἐπεδόθη μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας καὶ ἐπιμονῆς, ὥστε ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου, ὁ μέγας καλλιτέχνης κατέστη καὶ δεινὸς πηλαιστής. Τὸ εὐθυμον τοῦ χαρακτήρος του δεικνύει καὶ τὸ ἀκλόουθον ἐπεισόδιον.

Ἡμέραν τινα προσεκληθῆ νὰ γευματίσῃ παρὰ τινι πλουσίῳ οἰκονομολόγῳ, ὅστις ἐπεθύμει τοσοῦτον μᾶλλον νὰ συνδέσῃ μετὰ τοῦ Δορέ φίλιαν, καθ' ὅσον φίλος ἀμφοτέρων τὸν ἐβεβαίωσε περὶ τοῦ λίαν ἀλλοκότου χαρακτήρος τοῦ Δορέ.

— Προσεῖχτε κυρίως πῶς θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἴθουσάν σας, εἶπεν ὁ φίλος εἰς τὸν ἑκατομυριοῦχον, δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ εἰσέλθῃ διὰ τρόπου λίαν περιέργου καὶ οὐδόλως κοινοῦ. Πραγματικῶς τὴν ὀρισθεῖσαν διὰ τὸ γεῦμα ἡμέραν, ἐνῶ τὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ οἰκονομολόγου πρόσωπα περιέμενον μετ' ἀνυπομόνου βλέμματος τὴν εἴσοδον τοῦ ἀναγγεληθέντος ἤδη Γουσταύου Δορέ, αἶφνης εἶδον δύο πόδας διαπερῶντας τὴν θύραν καὶ κινουμένους!

Ἦτο ὁ καλλιτέχνης, ὅστις εἰσῆρχετο βαδίζων διὰ τῶν χειρῶν.

Ὁ οἰκονομολόγος γελάσας πολὺ διὰ τὸν ἀστεῖσμον τοῦτον, ὠμολόγησε, ὅτι πραγματικῶς, ὁ τρόπος οὗτος τοῦ εἰσέρχεσθαι ἦτο λίαν πρωτότυπος καὶ οἷχι εἰς πάντας προσιτός.

